

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 [αίτηση του Corte suprema di cassazione (Ιταλία) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH κατά Ministero delle Finanze

(Υπόθεση C-35/05) ⁽¹⁾

(Όγδοη οδηγία ΦΠΑ — Άρθρα 2 και 5 — Υποκείμενοι στον φόρο μη εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας — Φόρος αχρεωστήτως καταβληθείς — Λεπτομέρειες επιστροφής)

(2007/C 95/10)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte suprema di cassazione

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

κατά

Ministero delle Finanze

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής απόφασης — Corte suprema di cassazione — Ερμηνεία των άρθρων 2 και 5 της οδηγίας 79/1972/ΕΟΚ: Όγδοη οδηγία του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος εφαρμογής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στον φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας (ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111) — Φόρος καταβληθείς αχρεωστήτως ως χρεωθείς εκ λάθους με τιμολόγιο

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Τα άρθρα 2 και 5 της 8ης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι ο μη οφειλόμενος και εκ πλάνης χρεωθείς στον αποδέκτη των υπηρεσιών φόρος προστιθέμενης αξίας, ο οποίος στη συνέχεια καταβλήθηκε στο Δημόσιο Ταμείο του κράτους μέλους του τόπου παροχής των υπηρεσιών αυτών, δεν μπορεί να επιστραφεί βάσει των διατάξεων αυτών.
- 2) Εξαιρουμένων των περιπτώσεων που προβλέπονται ρητά από τις διατάξεις του άρθρου 21, σημείο 1, της 6ης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση, όπως έχει τροποποιηθεί από την οδηγία 92/111/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 1992, μόνον ο παρέχων τις υπηρεσίες μπορεί να θεωρηθεί ως υπόχρεος για την καταβολή

του φόρου προστιθέμενης αξίας έναντι των φορολογικών αρχών του κράτους μέλους του τόπου παροχής των υπηρεσιών.

- 3) — Οι αρχές της ουδετερότητας, της αποτελεσματικότητας και απαγορεύσεως των διακρίσεων δεν απαγορεύουν εθνική νομοθεσία, όπως αυτή της κύριας δίκης, σύμφωνα με την οποία μόνον ο παρέχων τις υπηρεσίες μπορεί να ζητήσει από τις φορολογικές αρχές τα αχρεωστήτως καταβληθέντα ως φόρο προστιθέμενης αξίας ποσά και ο αποδέκτης των υπηρεσιών μπορεί να εναγάγει ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων τον παρέχοντα τις υπηρεσίες διεκδικώντας το αχρεωστήτως καταβληθέν ποσό. Ωστόσο, στην περίπτωση που η επιστροφή του φόρου προστιθέμενης αξίας είναι αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής, τα κράτη μέλη πρέπει να προβλέπουν τα απαραίτητα μέσα ένδικης προστασίας και τις διαδικαστικές λεπτομέρειες που θα καθιστούν δυνατό στον αποδέκτη να ανακτήσει τον κακώς χρεωθέντα στο τιμολόγιο φόρο προκειμένου να γίνει σεβαστή η αρχή της αποτελεσματικότητας.

— Η απάντηση αυτή δεν μπορεί να επηρεαστεί από την εθνική νομοθεσία σε θέματα άμεσης φορολογίας.

⁽¹⁾ ΕΕ C 93 της 16.4.2005.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δευτέρο τμήμα) της 15ης Μαρτίου 2007 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Δημοκρατίας της Φινλανδίας

(Υπόθεση C-54/05) ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ — Εισαγωγή αυτοκινήτου ταξινομημένου σε άλλο κράτος μέλος — Υποχρέωση λήψης άδειας διαμετακόμισης)

(2007/C 95/11)

Γλώσσα διαδικασίας: η φινλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: M. van Beek και M. Huttunen)

Καθής: Δημοκρατία της Φινλανδίας (εκπρόσωποι: T. Rynhä και A. Guimaraes-Purokoski)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Παράβαση κράτους μέλους — Παράβαση των άρθρων 28 και 30 ΕΚ — Εισαγωγή, από κάτοικο Φινλανδίας, οχήματος το οποίο είναι ήδη ταξινομημένο εντός άλλου κράτους μέλους — Υποχρέωση λήψεως άδειας διαμετακομίσεως στο σημείο διελεύσεως των συνόρων, η οποία ισχύει κατά κανόνα για επτά ημέρες, και συναμφως ασφάλειας καλύπτουσας το όχημα